

مقاله بازآموزی در مورد استئوآرتрит

جمیله مقیمی* (M.D.)

۱ - دانشگاه علوم پزشکی سمنان، یسمارستان فاطمیه (ع)، گروه داخلی

چکیده

استئوآرتريت يا آرتروز شايع ترين بيماري مفصلي است و اصلي ترين تظاهر آسيب شناسي (پاتولوژي) آن در سطح بافتي، تخريب موضعي غضروف مفصلي است، كه در مفاصل متحرك به وسيله تخريب غضروف مفصلي همراه با استخوان سازي جديد در سطح و حاشيه مفاصل درگير تظاهر مي كند. عوامل متعدد موضعي و يا عمومي در ايجاد و پيشرفت استئوآرتريت نقش دارند. سن، جنس، نژاد، ژنتيك، تراكم استخوان، هورمون هاي جنسي، اختلالات آندوكرين يا متابوليك، تغذيه، چاقی، ضربه های مفصلي عمده، فشار بيش از حد به مفصل ناشی از نوع شغل یا ورزش، اختلالات یا نقائص مادرزادی یا رشدی مفصل، بيماري های التهابی یا عفونی قبلی مفصل را می توان جزء اين عوامل برشمرد.

شروع بيماري اغلب به صورت درد مبهم و متناوب در يك مفصل و معمولاً به دنبال استفاده از آن مفصل خواهد بود. احساس خشكي خفيف همراه با درد مبهم در عضلات اطراف مفصل نيز می تواند در ابتدای بيماري مشاهده شود. استئوآرتريت بر اساس شرح حال، معينه باليني و راديوگرافي ساده تشخيص داده می شود و در حال حاضر هيچ تست آزمایشگاهی اختصاصی ندارد.

آرتروز بر اساس آنچه كه بيان شد فرسايش در غضروف مفصلي است كه تاكنون درمان قطعي شناخته شده ای ندارد. اما به اين معنا نيست كه بيماران دچار اين مشكل به حال خود رها شده تا تمام غضروف مفصلي و بافت های حمايتي يك مفصل تا سر حد تخريب كامل پيش روی داشته باشند. برخورد هوشيارانه پزشك در برخورد با بيماران دچار استئوآرتريت می تواند باعث جلوگیری از تخريب بيشتر غضروف مفصلي و حتی كند شدن روند دژنراس و به تعويق افتادن سير فرسايش بافت غضروفي شود.

واژه های کلیدی: استئوآرتريت، غضروف مفصلي

مقدمه

استئوآرتريت يا آرتروز شايع ترين بيماري مفصلي است و اصلي ترين تظاهر آسيب شناسي (پاتولوژي) آن در سطح بافتي، تخريب موضعي غضروف مفصلي است. استئوآرتريت يك بيماري غير التهابی مفصلي است كه در مفاصل متحرك به وسيله تخريب غضروف مفصلي همراه با استخوان سازي جديد در سطح و حاشيه مفاصل درگير تظاهر می كند. از نظر طبقه بندی اين بيماري به دو گروه عمده تقسيم می شود.

- ۱ - استئوآرتريت اوليه يا ايديوپاتيک كه در آن هيچ بيماري زمينه ای كه در ايجاد بيماري نقش داشته باشد يافت نمی شود.
- ۲ - استئوآرتريت ثانويه، وقتی كه يك فاکتور مستعد كننده زمينه ای بصورت موضعي (لوکال) يا عمومي (سيستمیک) در ايجاد بيماري نقش داشته باشد [۱].
- البته طبقه بندی ديگر بر اساس تعداد مفاصل درگير وجود دارد كه شامل استئوآرتريت منتشر (ژنراليزه) با درگيري بيش از ۳ مفصل و استئوآرتريت محدود (لوکاليزه) با درگيري كمتر از ۳ مفصل می باشد. در استئوآرتريت آيديوپاتيک درگيري